

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 14C/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517202214
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavel Ištók
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2020:2517202214.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudcom Mgr. Pavlom Ištókom v spore žalobcu: Bytové družstvo so sídlom v Trnave, IČO : 00 175 480, so sídlom Ludvika van Beethovena 26, Trnava. zast. : UNITED LAWYERS, advokátska kancelária, s.r.o., IČO : 36 662 291, so sídlom Mliekarenská 2, Bratislava, proti žalovanému : Prima banka Slovensko a.s., IČO : 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, zast. SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o, Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 346,62 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 346,62 Eur od 27.06.2016 do zaplatenia zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 71,74 eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 71,74 Eur od 27.06.2016 do zaplatenia, do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobu vo zvyšnej časti o zaplatenie 294,50 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 294,50 Eur od 27.06.2016 do zaplatenia, zamietá.

IV. Súd u r č u j e , že ustanovenie bodu 5.5 zmluvy o termínovanom úvere č. XX/XXX/XX zo dňa 16.12.2008 v znení: „Banka má právo adekvátnym spôsobom meniť úrokovú sadzbu v prípade, ak dôjde k zmene miery rizika klienta. Zmena miery rizika klienta môže súvisieť predovšetkým so zmenou ratingu klienta stanoveného Bankou, alebo zmenou rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených Národnou Bankou Slovenska. Pre posúdenie zmeny miery rizika Klienta sú rozhodujúce skutočnosti platné v čase ich ostatného posúdenia v porovnaní s aktuálnymi rozhodujúcimi skutočnosťami. Príslušnú zmenu úrokovej sadzby je banka oprávnená uskutočniť automaticky bez dodatkov k úverovej zmluve. Banka predmetnú zmenu v primeranej lehote oznámi Klientovi“ , je neprijateľnou podmienkou a je neplatné.

V. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 79,86 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Piešťany dňa 30.06.2016 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného (ďalej aj ako žalovaný) zaplatiť žalobcovi sumu 712,86 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 712,86 Eur od 27.06.2016 do zaplatenia ako aj náhradu trov konania.

2. Žaloba bola odôvodnená tým, že vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome súp. Č. XXX, H., zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX uzavreli dňa 12.12.2008 so žalovaným zmluvu o termínovanom úvere č. XX/XXX/XX, za podmienok úročenia podľa bodu 2.2.4 zmluvy ktoré boli dohodnuté nasledovne: druh úrokovej sadzby reverzibilná, základná úroková sadzba je hodnota 6

mesačného BRIBOR, úrokové rozpätie 1,75 % p.a., celková reverzibilná úroková sadzba je hodnota 6 mesačného BRIBOR + úrokové rozpätie 1,75 % p.a.

3. Žalovaný dňa 01.12.2011 adresoval žalobcovi oznámenie o zvýšení úrokového rozpätia, v ktorom informoval žalobcu, že v súlade s bodom 5.5 zmluvy sa mení dňom 01.07.2011 úrokové rozpätie na 2,5 % p.a. Žalovaný toto svoje oznámenie zaslal žalobcovi bez akéhokoľvek odôvodnenia. Žalovaný teda nevysvetlil žalobcovi z akých dôvodov prijal takéto rozhodnutie a nepodložil toto svoje oznámenie žiadnym vysvetlením.

4. Dňa 27.01.2016 odoslal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť na postup a žiadosť o preskúmanie postupu žalovaného pri výkone bankovej činnosti adresovanú NBS. V predmetnej sťažnosti žiadal žalobca preskúmať postup žalovaného v dôsledku zmeny úrokovej sadzby. Následne žalobca citoval zo stanoviska NBS zo dňa 28.04.2016

5. Postup žalovaného ktorým zmeniť úrokovú sadzbu v dôsledku údajnej zmeny miery rizika klienta je v rozpore s právnymi predpismi. Ust. ods. 5.5 a 12.1.1.11 zmluvy predstavujú neprijateľné podmienky.

6. Zvýšením úrokovej sad z 1,75 % na 2,5 % p.a. od 01.07.2011 sa žalovaný bezdôvodne obohatil na úrokoch sumou 712,86 Eur ako rozdielu medzi sumou ktorú žalobca mal žalovanému zaplatiť 900,16 Eur a sumou , ktorú žalovanému skutočne zaplatil. 1613,02 Eur.

7. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti, nedostatku splnomocnenia advokáta žalobcov, nedostatku právomoci. K veci samej uviedol že nie je možné vyslovenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, nakoľko nejde spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Taktiež vzniesol námietku premlčania , nakoľko žalovaný oznámil správcovi, že v súlade so zmluvou o úvere sa s účinnosťou odd 01.07.2011 mení úrokové rozpätie.

8. K zmene úrokovej sadzby pristúpil žalovaný na základe legitímneho právneho dôvodu v súlade s čl. 5 ods. 5.5 zmluvy o úvere. Určená úroková sadzba bola v celom rozsahu primeraná aktuálnemu stavu na trhu a porovnateľná s inými úrokovými sadzbami ponúkanými v rovnakom segmente úverových produktov inými bankovými subjektmi. Tým bola naplnená podmienka adekvátnosti zmeny úrokovej sadzby podľa čl. 5 ods. 5.5. zmluvy o úvere. Poukázal na potrebu interpretácie dotknutého článku v súlade s ust. § 37 ods. 1 a 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

9. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril tak, že v danej veci je daný spotrebiteľský prvok, keď žalobcovia majú postavenie spotrebiteľov bez ohľadu na zákonné zastúpenie pri uskutočnených záväzkoch. Poukázal na ust. § 24a zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a nemožnosť zbaviť vlastníkov bytov spotrebiteľskej ochrany z dôvodu ich zastúpenia správcom bytu.

10. Správca koná v mene vlastníkov a na ich účet aj v konaniach pred súdom pričom vlastníci splnomocňujú správcu na základe zmluvy, ide teda o zmluvné splnomocnenie pre správcu na základ zmluvy o výkone správy.

11. Keďže v čase uzatvárania úverovej zmluvy neexistoval žiadny rozhodcovský súd s názvom „Stály rozhodcovský súd Asociácie bánk, čoho dôsledkom je neplatnosť rozhodcovskej doložky. Zároveň je dojednaná rozhodcovská doložka neprijateľnou podmienkou nakoľko výslovne vyžaduje aby spotrebiteľ riešil spory s dodávateľom výlučne v rozhodcovskom konaní

12. Žalobca k námietke premlčania uviedol, že žalobcovia mali vedomosť, že žalovaný sa na ich úkor bezdôvodne obohatil až od doručenia stanoviska NBS dna 28.04.2016, v ktorom banka jednoznačne uviedla, že žalovaný porušuje práva žalobcov ako spotrebiteľov. Námietka premlčania j v rozpore s dobrými mravmi nakoľko žalobcovia nemali v rokoch 2012-2014 potrebné informácie k zisteniu, že konanie žalovaného spĺňa zákonný predpoklad naplnenia inštitútu bezdôvodného obohatenia. Konanie žalovaného je systematicky premyslené a vykonávané nielen vo vzťahu k vlastníkom bytov ako žalobcov ale vo vzťahu k ostatným spotrebiteľom v SR.

13. Vo vzťahu k ustanoveniu čl. 5 ods. 5.5. zmluvy poukázal na stanovisko NBS zo dňa 28.04.2016.

14. Žalovaný rámci dupliky poukázal na nedostatky splnomocnenia, absenciu spotrebiteľského prvku - predmetný úver nemá charakter spotrebiteľského úveru a zákon o spotrebiteľských úveroch vlastníkov bytov ako spotrebiteľov neoznačuje, klientom žalovaného bol v čase uzavretia úverovej zmluvy správca a eventuálne podľa povahy záväzku aj jednotliví vlastníci

15. Nakoľko prevažná časť zmluvy o úvere reflektuje na osobitnú pozíciu správcu, aj vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je viazané na porušenie povinnosti správcu, absentuje spotrebiteľský prvok zmluvy.

16. Všetky povinnosti podľa zmluvy o úvere plní správca. Je pravdou, že podľa čl. 10.1.2 zmluvy o úvere sú povinní plniť povinnosti aj vlastníci bytov, ide však len o také povinnosti, z ktorých povahy vyplýva, že ich správca splniť nemôže. Vlastníci bytov tiež predovšetkým zabezpečujú prostredníctvom pravidelných úhrad, aby bol na bankovom účte dostatok finančných prostriedkov. Je preto absurdné, aby sa vykonával súdny prieskum neprijateľnosti zmluvných podmienok, dojednaných a realizovaných podnikateľom -

správcom, ktorý bol spôsobilý vymieniť v rámci kontraktácie vhodné a akceptovateľné podmienky. Neexistuje dôvod na to, aby sa vlastníkom bytov, ktorých pri uzavretí úverovej zmluvy zastupoval správca, poskytla zvýšená (prospotrebiteľská) ochrana v podobe ex post prieskumu neprijateľných zmluvných podmienok.

17. Keďže pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy konal správca (kvalifikovaný subjekt podnikajúci v oblasti výkonu správy bytových domov), nie je splnená prinajmenšom jedna z kumulatívnych podmienok, aby sa mohlo jednať o spotrebiteľskú zmluvu.

18. K námietke o vznesení námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi uviedol, že správca ako zástupca žalobcov, bol žalovaným riadne informovaný o zmene úrokovej sadzby od času, kedy ju žalovaný začal voči nemu uplatňovať. Pri dodržaní odbornej starostlivosti, musel správca zistiť, že žalovaný voči nemu uplatňuje inú, vyššiu splátku úveru, ihneď po jej prvom uplatnení. Samotné vyjadrenie NBS z 28.04.2016 nemá vo vzťahu k plynutiu objektívnej a subjektívne premlčacej doby žiadnu relevanciu. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia má právo žiadať výlučne subjekt oprávnený uplatňovať pohľadávky vyplývajúce zo správy domu t.j. aktívne legitimovaným subjektom môže byť jedine správca.

19. Žalovaný uviedol, že správca ako zástupca žalobcov bol žalovaným riadne informovaný o zmene úrokovej sadzby od času, kedy ju žalovaný začal voči nemu uplatňovať. Jedinou skutočnosť, ktorá môže byť dôvodná vo vzťahu k vzniku bezdôvodného obohatenia a k začatiu plynutia premlčacej lehoty, je zmena úrokovej sadzby, o ktorej žalovaný informoval správcu ako zástupcu žalobcov.

20. V závere žalovaný namietol skutočnosť, že subjektmi vystupujúcim na strane žalobcu nie sú všetci vlastníci bytov za čas kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu.

21. Žalobca v podaní zo dňa 27.12.2018 uviedol, že žalobcovia ako spotrebiteľia nemali v roku 2012,2013 a 2014 potrebné informácie k zisteniu, že konanie žalovaného spĺňa zákonný predpoklad naplnenia inštitútu bezdôvodného obohatenia, vedomosť, že žalovaný sa na ich úkor bezdôvodne obohacuje sa dozvedeli až doručením stanoviska NBS zo dňa 28.04.2016, ktorom banka jednoznačne uviedla, že žalovaný porušuje práva žalobcov ako spotrebiteľov

22. Podaním zo dňa 20.02.2020 č.l. 361 žalobca zobrala podľa obsahu žalobu v časti o zaplatenie 346,62 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 346,62 Eur od 27.06.2016 späť, zároveň priložil zjednodušený prepočet, z ktorého obsahu vyplýva, že žalobca za obdobie od 21.07.2014 do 20.05.2016 zaplatil na úrokoch o 71,74 eur viac ako by zaplatil v prípade pôvodného úrokového rozpätia.

23. K uvedenému podaniu sa dňa 25.02.2020 vyjadril žalovaný, ktorý doplnil svoju námietku premlčania s tým, že nárok žalobcu je premlčaný vo vzťahu k všetkým splátkam splatným od 15.12.2011 do 30.06.2014. Uviedol, že je presvedčený že žalobca o zvýšení úrokového rozpätia vedel už pred začiatkom uplatňovania zvýšeného úrokového rozpätia, na základe listu zo dňa 01.12.2011, ktorý bol žalobcovi odoslaný dňa 01.12.2011. K podaniu žalovaný priložil podací hárok č.l. 395. Predmetné podanie bolo PZ žalobcov doručené dňa 05.03.2020.

24. Podľa ust. § 144 zákona C.s.p., žalobca môže vziať žalobu späť.

25. Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

26. Podľa ust. § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

27. Žaloba bola vzatá späť sčasti pred otvorením pojednávania, súd preto konanie v časti o zaplatenie 346,62 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 346,62 Eur od 27.06.2016 do zaplatenia zastavil až v rozhodnutí vo veci samej. (výrok I.)

28. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi - oznámenie o zmene úrokového rozpätia, zmluva o termínovanom úvere č. XX/XXX/XX zo dňa 16.12.2008, sťažnosťou na postup a žiadosť o preskúmanie postupu žalovaného zo dňa 18.01.2016, oznámením NBS zo dňa 28.04.2016, Obchodnými podmienkami účinnými od 01.04.2016, výzvou zo dňa 20.06.2016 vrátane doručky, výpisom z obchodného registra žalovaného, výpisom z LV č. XXXX, prehľadom splátok č.l. 376-381 spisu, podacím hárkom č.l. 395

29. predloženými žalobcom a žalovaným, s prihliadnutím na skutkové tvrdenia strán ktoré boli nespornými zistil nasledovný skutkový stav

30. Vlastníci bytov bytovom dme súč. XXX, H. zastúpení Bytovým družstvom so sídlom v Trnave a žalovaný ako banka (v tom čase N. R. E. K..E..) uzavreli zmluvu o termínovanom úvere č. XX/XXX/XX na základe ktorej sa žalovaný zaviazal poskytnúť klientovi úver vo výške 33160,72 Eur za účelom vybudovania plynovej kotolne v bytovom dome. Úročené bolo dojednané v odseku 2.2.4. zmluvy, keď

celková reverzibilná úroková sadzba je hodnota 6 mesačného EURIBOR plus úrokové rozpätie 1,75 % p.a.

31. V bode 5.5. zmluvy je obsiahnuté dojednanie „Banka má právo adekvátnym spôsobom meniť úrokovú sadzbu v prípade, ak dôjde k zmene miery rizika klienta. Zmena miery rizika klienta môže súvisieť predovšetkým so zmenou ratingu klienta stanoveného Bankou, alebo zmenou rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených Národnou Bankou Slovenska. Pre posúdenie zmeny miery rizika Klienta sú rozhodujúce skutočnosti platné v čase ich ostatného posúdenia v porovnaní s aktuálnymi rozhodujúcimi skutočnosťami. Príslušnú zmenu úrokovej sadzby je banka oprávnená uskutočniť automaticky bez dodatkov k úverovej zmluve. Banka predmetnú zmenu v primeranej lehote oznámi Klientovi.

32. Z listu N. R. E. K..E.. zo dňa 01.12.2011 adresovaného žalobcovi vyplýva, že ním banka žalobcovi oznamuje že v súvislosti s bodom 5.5. úverovej zmluvy pristúpila k zmene úrokového rozpätia na 2,5 % p.a. ktorá zmena bude realizovaná odo dňa. 05.12.2011, s tým že celková úroková sadzba bude predstavovať hodnotu 6 mesačného EURIBORU + 2,5 % p.a.

33. Listom zo dňa 18.01.2016 sa vlastníci bytového domu sup. Č. XXX O.brátili na NBS zo žiadosťou o preskúmanie postupu žalovaného pod ad 31/bytový dom XXX s uvedením že dňa 01.12.2011 adresoval žalovaný žalobcovi oznámenie o zmene úrokovej sadzby, v ktorom oznámil že v súvislosti s bodom 5.5 zmluvy banka mení dňom 01.07.2011 úrokové rozpätie na 2,5 % p.a. bez ďalšie zdôvodnenia. Pri bodoch ad 14, 15 , 33, 44 predmetnej žiadosti sa uvádza že predmetné potvrdenie vystavil žalovaný žalobcovi až po jeho žiadosti.

34. Žalobca a žalovaný na pojednávaní dňa 13.08.2020 predniesli nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a to ako skutkových tvrdení, popieranie skutkových tvrdení protistrany tak aj nové návrhy na vykonanie dôkazov. Vzhľadom na povinnosť strán uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas, súd s poukazom na ust. § 153 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 153 ods. 1 C.s.p. ako na neuplatnené včas neprihliadal.

35. Súd vychádzajúc z predmetu sporu ktorým je bezpochyby nárok spotrebiteľov na vydanie bezdôvodného obohatenia uplatnil sudcovskú koncentráciu a neprihliadal na neskoroznesené prostriedky procesného útoku a procesnej obrany žalobcu nakoľko tento je v predmetnom konaní zastúpený advokátom a preto sa v zmysle ust. § 291 ods. 3 ustanovenie § 296 v spotrebiteľskom spore nepoužije. Spotrebiteľ zastúpený v spotrebiteľskom spore advokátom teda môže predkladať a označiť všetky skutočnosti a dôkazy do vyhlásenia uznesenia o vyhlásení dokazovania za skončené a súčasne sa pri zastúpení advokátom neuplatní výnimka o nemožnosti použitia ustanovení o sudcovskej a zákonnej koncentrácii v spotrebiteľských sporoch

36. Uvedené sa predovšetkým vzťahuje na pojednávaní prvýkrát prednesené skutkové tvrdenia žalobcu a to - nedoručenie oznámenia o zmene úrokovej sadzby žalobcovi , tvrdenia a jeho dodatočnom vyhotovovaní a tvrdenia o kontraktáčnom procese pri uzatváraní úverovej zmluvy a prvýkrát prednesené skutkové tvrdenia žalovaného - informovanie správcu osobne o zvýšení úrokových sadzieb, tvrdenie o individuálnom dojednaní zmluvnej podmienky čl. 5.5., zasielaní návrhu zmluvy žalobcovi na pripomienkovanie a jej pripomienkovanie a dopĺňanie žalobcom.

37. V súvislosti z uvedením súd neprihliadal na všetky žalobcom a žalovaným na pojednávaní dňa 13.08.2020 vznesené návrhy na vykonanie dokazovania, vrátane navrhnutých výsluchov svedkov a predložených listín - oznámení a zápisníc.

38. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

39. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

40. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

41. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

42. Podľa § 53 ods. 1, OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

43. Podľa § 53 ods. 2, OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

44. Podľa § 53 ods. 3, OZ Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

45. Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,

46. Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 OZ v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

47. Podľa § 451 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523451'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523451'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

48. Podľa § 456 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523456'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

49. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil

50. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

51. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

52. Podľa § 8b ods. 1 veta prvá zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej len ZVB) účinného do 31.10.2018 Správca je povinný vykonávať správu domu samostatne v mene vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome a na ich účet a je oprávnený konať pri správe domu za vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom.

53. Podľa § 9 ods. 7 ZVB účinného od 01.11.2018 Spoločenstvo a správca sú povinní vykonávať správu domu samostatne v mene a na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Spoločenstvo a správca vo vlastnom mene zastupujú a konajú na účet vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome pred súdom a iným orgánom verejnej moci; toto zastupovanie trvá, ak sa v konaní pred súdom alebo iným orgánom verejnej moci nepreukáže rozpor záujmov spoločenstva alebo správcu so záujmom zastupovaných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome.

54. Podľa § 290 C.s.p. Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

55. Podľa § 298 ods. 1 C.s.p. Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

56. K námietke nedostatku právomoci súdov SR s poukazom na rozhodcovskú doložku obsiahnutú v bode 15.11. úverovej zmluvy súd uvádza, že túto vyhodnotil ako platne uzavretú, ktorá nemá znaky neprijateľnej podmienky. Rozhodcovská doložka nevyvoláva nerovnováhu medzi účastníkmi konania, nie je spôsobilá viesť k značnej procesnej nevýhode jednej z procesných strán. Žalobcovi bola daná možnosť výberu medzi tým, či o vzájomných sporoch z úverovej zmluvy bude príslušný rozhodovať rozhodcovský súd alebo všeobecný súd, žalobca však možnosť výberu nevyužil a

nevyznačením nesúhlasu v predznačenom poličku vyslovil súhlas s príslušnosťou rozhodcovského súdu na prejednávanie a rozhodovanie sporov v súvislosti so zmluvou o úvere a návrh rozhodcovskej zmluvy prijal. Bližšie pozri rozhodnutie NS SR 3Cdo/80/2017. Vzhľadom na skutočnosť, že Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie bol dňom 01.01.2019 zrušený bez právneho nástupníctva, bolo by zastavenie konania z dôvodu platne dojednanej rozhodcovskej doložky v podstate odňatím spravodlivosti, nakoľko by nebolo iného orgánu na ktorý by sa žalobca so svojím nárokom mohol obrátiť.

57. O miestnej príslušnosti tunajšieho súdu bolo právoplatne rozhodnuté uznesením KS v Žiline zo dňa 27.02.2017 (č.l. 95), v ktorom súd konštatoval, že pôvodný žalobcovia spĺňajú definíciu spotrebiteľov, zmluvný vzťah medzi stranami sporu je spotrebiteľským a títo majú právo výberu popri všeobecnom súde žalovaného podať žalobu aj na súde, v obvode ktorého majú bydlisko. Žaloba bola podaná na miestne príslušnom súde, pričom s poukazom na ust. § 36 ods. 2 C.s.p. táto tráv podľa okolností v čase začatia konania až do jeho skončenia.

58. Právny vzťah založený predmetnou úverovou zmluvou je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 129/2010 Z.z.). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že predmetnú úverovú zmluvu uzavrel so žalovaným správca z titulu svojho oprávnenia vyplývajúceho mu zo znení § 8b ods. 1 ZVB v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Dlžníkmi z takto uzavretej zmluvy sú však nepochybne jednotliví vlastníci bytov v predmetnom bytovom dome, čo vyplýva aj z ust. § 24a zákona o spotrebiteľských úveroch. Správca pri uzatváraní predmetnej úverovej zmluvy konal v mene vlastníkov a na ich účet. Práva a povinnosti z uzavretej úverovej zmluvy vznikli priamo vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, pričom je teda možné dôjsť k záveru, že kým žalovaný ako banka pri jej uzatváraní konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti, vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome pri obstarávaní úveru za účelom vybudovania plynovej kotolne v bytovom dome v rámci svojej podnikateľskej alebo inej obchodnej činnosti nekonali. To že za vlastníkov v rámci zákonného splnomocnenia konal správca ich postavenie nemení, sú subjektom základného hmotnoprávneho vzťahu

59. S poukazom na ust. § 1 ods. 2 písm. a/ a e/ zákona č. 258/2001 nejde o spotrebiteľský úver a vzťah medzi vlastními bytov ako dlžníkmi a bankou ako veriteľom bolo potrebné posúdiť ako spotrebiteľský v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

60. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady lex specialis derogat legi generali, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou v danom prípade sú ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

61. Medzi stranami nebolo sporné že pri pôvodnom úrokovom rozpätí by žalobca za obdobie od 21.07.2014 do 20.05.2016 zaplatil na úrokoch celkovo sumu 186,88 pričom skutočne po vykonaní zmeny úrokového rozpätia za obdobie od 21.07.2014 do 20.05.2016 zaplatil na úrokoch žalovanému sumu 258,62. Čo vyplýva, aj z výpočtu predloženého žalobcom a následného vyjadrenia žalovaného č.l. 394 spisu Otázka o akú sumu viac teda žalobca/vlastníci bytov žalovanému zaplatili na úrokoch od 21.07.2014 do 20.05.2016 v súvislosti so zmenou úrokovej miery žalovaným v súvislosti s bodom 5.5. úverovej zmluvy teda spornou nebola.

62. V súvislosti s častou nároku žalobcu uplatneného ako úroky za obdobie od 20.11.2011 do 20.06.2014 v celkovej výške 294,50 Eur súd uvádza, že tento vzhľadom na vznesenú námietku pramľčania zo strany žalovaného nemohol žalobcovi priznať nakoľko k jeho uplatneniu na súde došlo žalobcom po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby

63. Pri práve na vydanie bezdôvodného obohatenia je Občianskym zákonníkom (OZ) stanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna; začiatok plynutia je pri každej z nich upravený odlišne. Objektívna premlčacia doba je upravená tak, že začiatok jej plynutia nastáva jednoducho na základe objektívnej skutočnosti, bez akejkoľvek závislosti na subjektívnej vedomosti oprávneného o bezdôvodnom obohatení. Pri subjektívnej premlčacej dobe ust. § 107 ods. 1 OZ stanovuje, že právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil

64. Právna úprava je pomerne stručná a vyplýva z nej, že v súvislosti s posudzovaním začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je potrebné zhodnotiť nasledovné skutočnosti a) kedy sa oprávnený subjekt (v predmetnom prípade správca, ktorý za vlastníkov konal pri uzatvorení úverovej zmluvy a koná v ich mene a na ich účet pri správe domu) dozvedel, že došlo k bezdôvodnému obohateniu; b) kedy sa oprávnený subjekt dozvedel, kto sa na jeho úkor obohatil.

65. Vzájomný vzťah subjektívnej a objektívnej premlčacej doby je taký, že ak sa skončí trvanie jednej z nich právo sa premlčí bez ohľadu na druhú premlčaciu dobu a teda právo na vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčí uplynutím tej z premlčacích dôb ktorá začne plynúť skôr.

66. Z vykonaného dokazovania v spojení s nespornými skutkovými tvrdeniami strán vyplynulo že žalobca sa najneskôr v mesiaci december 2011, nakoľko dňa 01.12.2011 bolo na poštovú prepravu dané oznámenie o zmene úrokového rozpätia adresované žalobcovi, ktoré priložil k žalobe žalobca a sám žalobca v žalobe tvrdil, že ho žalovaný žalobcovi zaslal - čo nebolo popreté. Uvedené vyplýva aj z podacieho hárku zo dňa 01.12.2011.

67. Nakoľko to bol práve žalobca, ktorý predmetné oznámenie priložil k žalobe, súd vychádza z predpokladu že mu doručené muselo byť a bolo, čo vyplýva podporne aj z obsahu sťažnosti adresovanej NBS, kde v konkrétnom ad / 31 neuvádza že by mu potvrdenie o zmene úrokovvej sadzby bolo žalovaným vydané až na jeho žiadosť (nerozdiel od iných bytových domov). Keďže konkrétny dátum kedy malo byť žalobcovi doručené predmetné oznámenie netvrdil, súd vychádza zo všeobecnej známej skutočnosti o dobe prepravy listinných zásielok a teda že predmetné oznámenie muselo byť žalobcovi doručené v prvom týždni mesiaca december 2011 (rovnako Okresný súd Trnava v rozsudku sp. zn. 11c/33/2017).

68. Podľa názoru súdu sa tak žalobca v decembri 2011 dozvedel všetky skutkové okolnosti z ktorých mohol usúdiť že žalovaný bez právneho dôvodu inkasuje resp. každý mesiac pri úhrade predmetnej splátky zinkasuje vyššiu sumu úrokov než na akú mu v zmysle úverovej zmluvy vznikol nárok.

69. Žalobcovi ako správcovi, ktorý koná v mene a na účet žalobcov, začala plynúť dvojiročná subjektívna premlčacia doba ohľadne pohľadávky vzniknutej z bezdôvodného obohatenia za neoprávnené zvýšenie úrokového rozpätia a v prípade nárokov vzniknutých do 20.06.2014 (nakoľko pre tieto plynú premlčacia doba samostatne za každý deň neoprávneného užívania) táto dvojiročná subjektívna premlčacia doba uplynula ešte pred uplatnením nároku žalobou dňa 30.06.2016.

70. Nakoľko súd dospel k záveru že došlo k uplynutiu subjektívnej premlčacej lehoty vo vzťahu k úrokom zaplateným vlastními bytov pred 30.06.2014, bolo nadbytočné zaoberať sa otázkou či došlo aj k uplynutiu objektívnej premlčacej doby a to či už 3 alebo 10 ročnej v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, nakoľko záver o uplynutí subjektívnej premlčacej doby vedie k oslabeniu práva a jeho nemožnosti ho priznať súdnym rozhodnutím aj v prípade ak by hoc aj podstatná väčšina 10 ročnej objektívnej premlčacej doby neuplynula.

71. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu že o bezdôvodnom obohatení žalovaného sa dozvedel nadobudol vedomosť až z oznámenia NBS zo dňa 15.04.2016 nakoľko už na samotnú NBS sa žalobca obrátil disponujúc všetkými podstatnými skutkovými okolnosťami z ktorých mohol vyvodit' záver o tom kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil a že k bezdôvodnému obohateniu naozaj došlo. NBS vo svojom stanovisku v podstate žalobcovi len oznámila právny názor ohľadom charakteru jednotlivých zmluvných podmienok.

72. Žalobca žiadal aby súd žalovaným vznesenú námietku premlčania vyhodnotil ako vznesenú v rozpore s dobrými mravmi. Súd dospel k záveru, že samotná neprijateľnosť zmluvnej podmienky na základe ktorej žalovaný inkasoval vyššiu sumu úrokov mesačne než na akú mal podľa úverovej zmluvy nárok rozpor s dobrými mravmi nezakladá. Ani samotná skutočnosť, keď dochádza k úmyselnému obohacovaniu nie je automaticky skutočnosťou, pri ktorej by mohlo dôjsť ku konštatovaniu že námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi, v opačnom prípade by ust. 107 ods. 2 posledná veta v spojení s § 100 ods. 1 OZ nadobudlo obsolentnú povahu a nebolo by ho možné na prípady premlčania úmyselne získaného bezdôvodného obohatenia aplikovať.

73. Ustanovenie § 3 OZ je všeobecným ustanovením hmotnoprávnej povahy, ktoré dáva súdu možnosť posúdiť, či výkon subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi, a v prípade, že tomu tak nie je, požadovanú ochranu odoprieť. Pokiaľ ide o výkon práva, ktoré účastníkovi dáva priamo právny predpis, prichádza do úvahy aplikácia tohoto ustanovenia len vo výnimočných prípadoch.

74. Dobrými mravmi rozumie ustanovenie § 3 ods. 1 OZ súhrn spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré v historickom vývoji osvedčujú istú nemennosť, vystihujú podstatné historické tendencie, sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu noriem základných. Týmto normám zásadne neodporuje, ak namieta niekto premlčanie práva uplatňovaného voči nemu, nakoľko inštitút premlčania prispievajúci k istote v právnych vzťahoch je inštitútom zákonným a teda použiteľným vo vzťahu k akémukoľvek právu, ktoré sa podľa zákona premlčuje.

75. Ak by výkon práva namietat' premlčanie uplatneného nároku bol len prostriedkom umožňujúcim poškodiť iného účastníka právneho vzťahu, zatiaľ čo dosiahnutie vlastného zmyslu a účelu sledovaného právnou normou by zostalo vedľajšie a z hľadiska konajúceho by bolo bez významu, jednalo by sa tak síce o výkon práva, ktorý je formálne so zákonom v súlade, avšak išlo by o výraz zneužitia tohoto

subjektívneho práva (označované rovnako ako šikana) na úkor druhého účastníka, a teda o výkon v rozpore s dobrými mravmi.

76. O konanie vykazujúce znaky priameho úmyslu poškodiť druhého účastníka by však nebolo možné uvažovať z okolností a dôvodov, z ktorých je vznik uplatneného nároku vyvodzovaný, ale len z konkrétnych okolností, za ktorých bola námietka premlčania tohoto nároku uplatnená. Tieto okolnosti by pritom museli byť naplnené v natoľko výnimočnej intenzite, aby bol odôvodnený tak významný zásah do princípu právnej istoty, akým je odoprenie práva uplatniť námietku premlčania.

77. S poukazom na uvedené súd konštatuje že v predmetnom prípade neboli zistené také okolnosti za ktorých bola námietka premlčania vznesená žalovaným uplatnená, ktoré by svojou výnimočnou intenzitou odôvodňovali odoprieť žalovanému právo uplatniť námietku premlčania.

78. Z uvedeného dôvodu (dôvodne vznesenej námietky premlčania) súd žalobu vo zvyšnej časti o zaplataenie 294,50 eur a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 294,50 Eur od 27.06.2016 do zaplataenia vo výroku III tohto rozsudku zamietol.

79. Po posúdení námietky premlčania sa súd zaoberal zostávajúcou časťou uplatneného nároku žalobcu nedotknutého späťvzatím žaloby a s tým spojeným zastavením konania, resp. nedotknutého dôvodne vznesenou námietkou premlčania žalovaného a dospel k záveru, že v tejto časti t.j. o zaplataenie sumy 71,74 eur vrátane príslušenstva je nárok dôvodný a je mu potrebné vyhovieť.

80. K uvedenému záveru súd dospel potom ako vyhodnotil ustanovenie bodu 5.5 zmluvy o termínovanom úvere č. XX/XXX/XX zo dňa 16.12.2008 v znení: „Banka má právo adekvátnym spôsobom meniť úrokovú sadzbu v prípade, ak dôjde k zmene miery rizika klienta. Zmena miery rizika klienta môže súvisieť predovšetkým so zmenou ratingu klienta stanoveného Bankou, alebo zmenou rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených Národnou Bankou Slovenska. Pre posúdenie zmeny miery rizika Klienta sú rozhodujúce skutočnosti platné v čase ich ostatného posúdenia v porovnaní s aktuálnymi rozhodujúcimi skutočnosťami. Príslušnú zmenu úrokovej sadzby je banka oprávnená uskutočniť automaticky bez dodatkov k úverovej zmluve. Banka predmetnú zmenu v primeranej lehote oznámi Klientovi“ ako neprijateľnú podmienku a teda neplatné ustanovenie zmluvy o termínovanom úvere (§ 298 C.s.p.)

81. Súd dospel k záveru, že takéto ustanovenie zmluvy pripúšťa rôzny výklad a umožňuje uplatniť svojvôľu žalovaného - banky pri jednostrannej zmene úrokovej sadzby a tým výrazne znevýhodniť vlastníkov bytov ako spotrebiteľov. Predmetné ustanovenie zmluvy je neurčité, pričom jeho neurčitosť spočíva v skutočnosti že používa pojem „miera rizika klienta“, ktorý nie je v zmluve jasne definovaný a vysvetlený čo potvrdil vo svojom vyjadrení aj žalovaný. Túto neurčitosť nie je možné odstrániť výkladovými pravidlami stanovenými v § 35 ods. 2 OZ. Neumožňuje spotrebiteľom predpokladať obsah zmien úrokovej sadzby, ktoré môžu nastať v budúcnosti. Neumožňuje spotrebiteľom alebo správcovi, ktorý koná v ich mene a na ich účet, pričom mu zmluva aj ukladá ako správcovi výslovne povinnosti prispôbiť svoje správanie tak aby túto „mieru rizika“ na svojej strane znížili prípadne aspoň nezvýšili. Takéto ustanovenie je neprijateľnou podmienkou nakoľko je v priamom rozpore s ust. § 53 ods. 4 písm. i /Občianskeho zákonníka, a teda umožňuje žalovanému ako dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve nakoľko dôvod pre ktorý môže žalovaný k takejto zmene jednostranne pristúpiť je v zmluve vymedzený len neurčito, resp. príkladmo odkazuje na skutočnosti s ktorými môže takéto zmena miery rizika súvisieť s uvedeným slovného spojenia „predovšetkým“ z čoho je možné vyvodiť že nie „výlučne“. Predmetné ustanovenie poukazuje na zmenu ratingu klienta stanoveného bankou, zmenu rizikovej váhy klienta podľa pravidiel stanovených NBS a že rozhodujúce pre posúdenie sú skutočnosti platné v čase ostatného posúdenia v porovnaní s aktuálnymi skutočnosťami. Z úverovej zmluvy však nevyplýva akým spôsobom a na základe akých skutočností stanovila banka rating klienta pri uzatváraní zmluvy resp. jeho rizikovú váhu podľa pravidiel NBS. Skutočnosť že žalovaný v rámci argumentácie uviedol že konkrétne metódy posudzovania rizík klienta predstavujú obchodné tajomstvo, ktoré banka nezverejňuje ani nesprístupňuje len dokresľuje že spotrebiteľ na základe ustanovenia bodu 5.5 zmluvy nemá možnosť zistiť či žalovaný ako banka pri zmene úrokovej miery /a to či už v jeho prospech alebo neprospech/ postupovala v súlade alebo v rozpore s predmetným dojednaním nakoľko jeho všeobecnosť neumožňuje riadne zistiť jeho obsah. Rozhodnutie o zmene úrokovej miery je tak ponechaná na jednostrannom rozhodnutí žalovaného bez jasných, určitých a predvídateľných podmienok, čo samo o sebe zakladá zjavnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom.

82. V čase uzavierania predmetnej úverovej zmluvy dňa 16.12.2008 nebolo v občianskom zákonníku ustanovenie ktoré bolo prijaté neskôr a účinné až od 01.06.2010 v súčasnosti § 53 ods. 15 písm. a) OZ z ktorého vyplýva výnimka vo vzťahu k neprijateľným podmienkam podľa § 53 ods. 4 písm. i OZ) v tom zmysle, že za neprijateľnú podmienku sa nepovažuje podmienka, podľa ktorej si dodávateľ finančných

služieb podľa osobitného predpisu vyhradzuje právo z vážneho objektívneho dôvodu bez oznámenia zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku iných poplatkov za finančné služby podľa osobitného predpisu, ktoré má platiť spotrebiteľ alebo dodávateľ, ak súčasne sa dodávateľ zaviazal bez zbytočného odkladu o tom a o možnosti spotrebiteľa vypovedať spotrebiteľskú zmluvu písomne informovať spotrebiteľa a ak spotrebiteľ má právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu, .

83. Z uvedeného je potom zrejmé, že zákonodarca z účinnosťou od 01.06.2010 chcel okruh neprijateľných podmienok zúžiť a podmienky inak naplňajúce skutkovú podstatu ust. § 53 ods. 4 písm i) ako neprijateľné neoznačiť v prípade zmeny úrokovej sadzby z vážneho objektívneho dôvodu.

84. Súd však pri posudzovaní právneho vzťahu ako aj dôsledkov hmotnoprávnej úpravy na právny vzťah strán sporu mohol vychádzať len z ustanovení OZ platných a účinných v čase uzavretia úverovej zmluvy t.j. dňa 16.12.2008, na neskôr prijatú právnu úpravu ktorá stanovila výnimky z neprijateľných podmienok retroaktívne prihliadať nemohol.

85. Predmetné ustanovenie bodu 5.5. zmluvy sa netýka ceny plnenia, nakoľko úrok bol medzi zmluvnými stranami dojednaný v bode 2.2.4 úveru, pričom bod 5.5. obsahuje „právo“ banky jednostranne zmeniť úrokovú sadzbu v prípade neurčito stanovených podmienok. Netýka sa preto ceny plnenia, ale v podstate ide o sankciu za porušenie jasne nestanovených povinností zmluvnej strany resp. naplnenia neurčito stanovených predpokladov.

86. Nakoľko žalovaný individuálne dojednanie predmetného bodu zmluvy netvrdil včas, na jeho neskoršie tvrdenia súd neprihliadal, a dospel k záveru, že bod 5.5. úverovej zmluvy nebol individuálne dojednaný. Pričom dôkazné bremeno preukázania individuálneho dojednania určitej zmluvnej podmienky bezpochyby zaťažuje žalovaného ako dodávateľa, a ten si v tomto smere nespĺnil včas ani povinnosť tvrdenia z čoho pri uplatnení sudcovskej koncentrácie rezultoval záver a nepreukázani individuálneho dojednanie predmetnej zmluvnej podmienky.

87. Súd mal za nesporné a preukázané že za obdobie od 21.07.2014 do 20.05.2016 mal zaplatiť žalobca na úrokoch celkovo sumu 186,88 pričom skutočne po vykonaní zmeny úrokového rozpätia za obdobie od 21.07.2014 do 20.05.2016 zaplatil na úrokoch žalovanému sumu 258,62. Rozdiel, t.j. suma ktorú žalovaný od žalobcu inkasoval na základe zmeny úrokovej sadzby vykonanej podľa bodu 5.5. zmluvy vyhodnotenej súdom ako neprijateľnej podmienky t.j. neplatnej predstavuje 71,74 Eur. Prijatie uvedených úrokov od žalobcu je prijatím plnenia bez právneho dôvodu, na vrátenie ktorého plnenia vznikol žalobcovi nárok, a preto súd vo výroku II. tohto rozsudku uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalovanému sumu 71,74 eur ako sumu bez právneho dôvodu prijatých úrokov, o ktorú sumu sa majetok žalobcu resp. vlastníkov bytov v mene ktorých a na ich účet žalobca koná zmenšil ich majetok.

88. Súd má za to, že plnenie ktoré nad rámec zmluvne dojednaných úrokov žalovaný od žalobcu prijal, nemá charakter plnenia z neplatného právneho úkonu aj napriek záveru o neplatnosti bodu 5.5. úverovej zmluvy ako neprijateľnej podmienky, nakoľko úveový vzťah medzi vlastními bytov a žalovaným trval, žalobca resp. vlastníci neplnili žalovanému na základe neplatného právneho úkonu ale dôvodu absolútne neplatnosti neprijateľnej podmienky na základe ktorej žalovaný zvýšené úroky inkasoval neexistoval právny dôvod plnenia žalobcu žalovanému nad rámec zmluvných úrokov.

89. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

90. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nespĺní, je v omeškaní

91. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

92. Osobitne posudzoval súd aj otázku vzniku nároku na úroky z omeškania a dospel k záveru, že Z poukazom na ust. § 563 keďže žalobcami uplatnený a súdom uznaný nárok je bezdôvodným obohatením, a čas splnenia žalovaného žalobcom nebol medzi stranami dohodnutý, nevyplýva z právneho predpisu ani nebol určený v rozhodnutí je dlžník - žalovaný, povinný splniť svoj dlh, prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ - žalobca o to požiadali

93. V konaní žalobca preukázal (a nebolo to ani sporné) že listom zo dňa 20.06.2016 (č.l. 499) žalovaného vyzval na úhradu pohľadávky vo výške 712,76 Eur do 3 dní od doručenia výzvy, pričom výzva bola žalovanému doručená dňa 20.06.2016. Dňom 24.06.2016 tak bol žalobca povinný plniť celú pohľadávku z bezdôvodného obohatenia nakoľko posledné úroky prijal bez právneho dôvodu 20.05.2016, a 25.06.2016 sa žalovaný dostal do omeškania zo zaplatením bezdôvodného obohatenia, a od 25.06.2016 tak žalobcom patrí nárok na úroky z omeškania zo sumy 71,74 Eur (preukázaná

pohľadávka na vydanie bezdôvodného obohatenia, nepremiľčaná a splatná ku dňu 25.06.2016). Nakoľko súd je viazaný žalobným návrhom a žalobca s v žalobe uplatnil úroky z omeškania až do 27.06.2016 súd mu nemohol priznať viac ako žiadal, a preto mu priznal úroky z omeškania od 27.06.2016.

94. Žalobcovi vznikol nárok na úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.%2523517'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka, ktoré súd priznal. Výška úroku je daná podľa základnej úrokovej sadzby ECB v zmysle § 17 ods. 1 zák. 659/2007 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='659/2007%20Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a § 3 Nariadenia vlády 87/93 Z.z. plus 5 % bodov (Dňa 25.06.2016 - 0,00%,).

95. Priznané plnenie a úroky z omeškania uhradí žalovaný do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

96. Súd v závere uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou strán sporu, urobil tak preto, že daný argument nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúci (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s.12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

97. Podľa § 262 ods. 1 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523262'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

98. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

99. Podľa § 262 ods. 2 CSP <aspi://module='ASPI'&link='160/2015%20Z.z.%2523262'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti, rozhodnutia ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

100. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania podľa § 255 ods. 2 C.s.p. (pri nezistení žiadny dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali náhradu trov konania pomerne úspešnej strane sporu nepriznať) tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 79,86 %, pričom postupoval v zmysle § 255 ods. 2 CSP, s tým, že žalovaný je tou stranou sporu, ktorá má čiastočný úspech vo veci, keď k tomu záveru súd dospel na základe toho, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 712,86 € s príslušenstvom (Vzhľadom na skutočnosť, že konanie bolo vo výroku I. čiastočne zastavené na základe späzovania žaloby žalobcu, procesne zaviniel zastavenie konania žalobcu, pričom pre účely rozhodovania o trovách konania toto súd posudzoval ako neúspech žalobcu), a súdom mu bola priznaná suma 71,74 € s príslušenstvom, čomu zodpovedá úspech žalobcu 10,07 % (71,74 € zo sumy 712,86 €), úspech žalovaného (neúspech žalobcu) 89,93 % a čistý úspech žalovaného predstavuje 79,86 % (89,93 % - 10,07%).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Piešťany

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

e) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z.č. 233/95 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.